

C/2024/530

8.1.2024.

Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 18. augustā *Instituto Cervantes* iesniedzis par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2023. gada 14. jūnija spriedumu lietā T-376/21 *Instituto Cervantes/Komisija*

(Lieta C-534/23 P)

(C/2024/530)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Instituto Cervantes* (pārstāvis: E. van Nuffel d'Heynsbroeck, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Spānijas Karaliste

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2023. gada 14. jūnija spriedumu *Instituto Cervantes/Komisija* (T-376/21, EU:T:2023:331), ar kuru tā noraidījusi prasītāja prasību atcelt Komisijas lēmumu piešķirt Pamatnolīguma par valodu mācībām Eiropas Savienības iestāžu, struktūru un aģentūru vajadzībām (Nr. HR/2020/OP/0014) slēgšanas tiesības 3. daļā (spāņu valodas apguve) pirmajā vietā apvienībai CLL *Centre de Langues-Allingua* un otrajā vietā – prasītājam;
- izskatīt prasību pēc būtības un atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka prasītājs esot pieļāvis leģitīmu kļūdu, jo nav izpratis piedāvājumu iesniegšanas elektroniskā veidā prasības, kā rezultātā, izvērtējot tā piedāvājumu, atsevišķi tehniskie dokumenti, kuri netika fiziski iesniegti kopā ar piedāvājumu, bet uz kuriem iesniegtajā piedāvājumā bija iekļauta hipersaite, tika noraidīti,

Apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot sagrozījusi faktus un pieļāvusi tiesību kļūdu, nosprieždama, ka kļūda nav leģitīma, jo, pirmkārt, kļūda ir radusies tādu iepriekšēju apstākļu dēļ, kuri ir pretrunā apstrīdētajai iepirkuma procedūrai un vienlaikus tajā pastāv un, otrkārt, liela daļa pretendentu pieļāvuši to pašu kļūdu.

Ar šo pamatu tas arī apgalvo, ka argumentācija, ko Vispārējā tiesa izmantojusi, lai pakārtoti noraidītu kritiku par to, ka nav pārbaudīta hipersaitē pieejamā dokumenta atbilstība, ir juridiski kļūdaina, jo Eiropas Komisija vairs nevar noraidīt tehnisko dokumentu, pamatojot to ar leģitīmu kļūdu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka neesot efektīvi izpildīts pienākums salīdzināt piedāvājumu raksturojošās iezīmes, pēc kurām atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam ⁽¹⁾, 167. panta 4. punktam līgumslēdzēja iestāde nosaka saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu, jo katrā līguma daļā izraudzītā pretendenta piedāvājums tika vērtēts un punkti piešķirti vienādi visās daļās, lai gan konkurentu piedāvājumi bija atšķirīgi.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, nosprieždama, ka, lai salīdzinātu piedāvājumus, līgumslēdzēja iestāde var veikt katra piedāvājuma atsevišķu vērtējumu un pēc tam, pamatojoties uz šiem atsevišķajiem vērtējumiem, piedāvājumus vienkārši sarindot, lai gan konkurējošu piedāvājumu raksturojošo iezīmju noteikšana ir tajos ietvertu tehnisko piedāvājumu konkrēta salīdzināšana, ņemot vērā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas kritērijus.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV 2018, L 193, 1. lpp.).